Zákony, nařízení, výnosy a vyhlášky.

Sociální pojištění.

Vládní nařízení ze dne 19. února 1926, č. 25, o lékárnické sazbě neoficinelních léčiv na účet stran úlev požívajících.

(Vyhlášeno v částce 14. Sb. z. a n. ze dne 27. února 1926.)

Vládní nařízení ze dne 19. února 1926, č. 29, o drahotních přídavcích k důchodům podle zákona o pensijním pojištění.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 1 zákona ze dne 20. prosince 1922, č. 399 Sb. z. a n., o dalším vyplácení drahotních přídavků k důchodům podle zákona o pensijním pojištění:

Čl. I.

(1) § 7, odst. 1., zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 299 Sb. z. a n., o drahotních přídavcích k důchodům podle zákona o pensijním pojištění, ve znění vládního nařízení ze dne 13. prosince 1924, č. 271 Sb. z. a n., mění se takto:

»Nositel pojištění uhradí přídavky vyplacené během správního roku 1925 rozvrhem na své členy zaměstnavatele v poměru prémií v tomto správním roce předepsaných, při čemž jest prémie, předepsané u zemské úřadovny Všeobecného pensijního ústavu v Bratislavě jak při stanovení rozvrhového procenta, tak při rozvrhu na jednotlivé zaměstnavatele, k této úřadovně příslušné, čítati pouze třemi pětinami. Procento úhrady jest zaokrouhliti na nejblíže vyšší čtvrtinu a případného přebytku použíti ve prospěch úhrady v příštím roce. Příspěvek podle těchto pravidel předepsaný jest splatný prvního dne měsíce následujícího po doručení výměru. Právo sraziti si poměrnou částku tohoto příspěvku (§ 36 zákona o pensijním pojištění) zaměstnavateli nepřísluší.«

(2) K § 5 zákona č. 299/1921 Sb. z. a n. přičleňuje se nový odstavec tohoto znění:

»Důchodcům bydlícím v cizině buďtež vypláceny drahotní přídavky k důchodům jen, když ze státu, v němž mají své bydliště, obdobným způsobem vyplácejí se z důvodu pojištění pensijního (invalidního, starobního) důchody osobám, bydlícím v republice Československé.«

Čl. II.

K dávkám jednorázovým (odbytné podle §§ 14, odst. 2., a 18, jakož i pohřebné podle § 19 zákona ze dne 16. prosince 1906, č. 1 ř. z. z roku 1907, o pensijním pojištění, ve znění zákona ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n.) drahotní přídavky se neposkytují a nelze dávky ty vyměřovati podle důchodů zvýšených o drahotní přídavky.

Čl. III.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedením jeho pověřuje se ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášeno v částce 16. Sb. z. a n. ze dne 9. března 1926.)

Výnos ministerstva sociální péče ze dne 27. března 1926, Čj. 1618/IV-F-1-26 o snížení příspěvkové sazby Zemské úřadovny pro dělnické pojištění v Bratislavě.

Ministr sociální péče schválil podle § 8 vlád. nař. ze dne 14. července 1922 č. 199 Sb. z. a n. usnesení správní komise Zemské úřadovny pro dělnické pojištění v Bratislavě ze dne 1. února 1926 o snížení tarifové základny úraz. pojištění na Kč 5·— za každých 100 Kč započítatelné mzdy při 100procentním nebezpečí s platností od 1. ledna 1925.

Vládní nařízení ze dne 23. března 1926, č. 41, o lékárnické sazbě k lékopisům A a B pro strany úlev požívající.

(Vyhlášen v částce 22. Sb. z. a n. vydané dne 31. března 1926.)

Zprostředkování práce a podpory nezaměstnaných.

Výnos ministerstva sociální péče ze dne 11. března 1926, Čj. 2819-III-E/26, o vyplácení státního příspěvku k podpoře nezaměstnaných podle zákona čís. 267/1921 Sb. z. a n. příslušníkům švýcarským na základě reciprocity.

Podle § 1 odst. 2. zák. č. 267/1921 Sb. z. a n. mohou obdržeti příslušníci cizího státu státní příspěvek k podpoře v nezaměstnanosti za týchž podmínek jako příslušníci Československé republiky, má-li tento cizí stát obdobné opatření a nakládá-li s příslušníky Československé republiky jako se svými státními příslušníky.

Ježto shora uvedená okolnost byla konstatována u republiky Švýcarské, ustanovuje ministerstvo sociální péče, že státní příspěvek k podpoře v nezaměstnanosti podle cit. zákona se přiznává státním příslušníkům republiky Švýcarské za stejných podmínek jako státním příslušníkům československým.
